

20 kwietnia 1928 r.

URZĄD PATENTOWY



A 62c 33/10

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 7292.

Kl. 61 a 16.

Jan Strąk
(Iwaniska, Polska).

Lanca pożarnicza.

Zgłoszono 28 maja 1926 r.
Udzielono 31 marca 1927 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy lancy pożarniczej, której przeznaczeniem jest możliwie szybkie rozrywanie i rozrzucaanie pokrycia dachu z gontów, papy lub słomy oraz stogów siana i stert zboża w razie pożaru. Na załączonym rysunku przedstawiony jest przykład wykonania wynalazku: fig. 1 przedstawia widok z boku na lancę; fig. 2 przedstawia przekrój poprzeczny podstawy ostrza; fig. 3 przedstawia drogę ruchu szponów lancy.

Lanca według wynalazku składa się z drzewca 1, na którego jednym końcu osadzona jest tuleja 2 jednolitej części 2, 3 ze stali kutej. Tuleja 2 z boków ma wycięcia 14.

Na drugim końcu drzewca 1 osadzona jest tuleja 5, również o wyciętych bokach, rączka 4 ze stali kutej, żelaza lub innego

metal. Tuleja 2 przechodzi w kształt ściętego stożka 6, następnie się rozszerza, aby pod ostrym kątem przejść w kształt ostrza 3 o przekroju trójramiennika, zwężającego się ku górze, do ściętego szczytu 11. W tem miejscu 11, t. j. mniej więcej na środku długości ostrza 3 znajdują się trzy podcięte zazębienia 9, z których bierze początek właściwe ostrze o przekroju również trójramiennika z ostrem zakończeniem 7. U podstawy ostrza 3 na nitach, trzpieniach lub w inny sposób osadzone są obracalnie trzy szpony 10, łukowo wygięte nazewnątrz po jednym na każdym ramieniu, ostro zakończone.

Przy uderzeniu lancą ostrzem jej w poszycie dachu ostrze 7 przebija dach i zagłębia się ostrzem 3, tak daleko, aż się schowają szpony 10.

Przy wyciąganiu lancy zpowrotem szpony 10, rozstawiają się i wraz z zazębieniami 9 rozrywają znaczną przestrzeń poszycia dachu, o wiele większą niż to ma miejsce dotychczas przy stosowaniu znanych przyrządów pożarniczych tego rodzaju.

Szpony 10 w stanie spoczynku wiszą w pozycji 12 (fig. 3), w chwili zaś wyciągania lancy z przebitego przez nią dachu przyjmują pozycję 13 (fig. 3).

Zastrzeżenia patentowe.

1. Lanca pożarnicza, znamienna tem, że składa się z jednolitej części (2, 3) ze stali kutej, osadzonej na drzewcu (1) tuleją (2), która przechodzi w kształt ściętego stożka (6), aby następnie rozszerzając się przejść pod ostrym kątem w trójramiennik, zwężający się ku górze i zakończony właściwym ostrzem (7).

2. Lanca pożarnicza według zastrz. 1,

znamienna tem, że ostrze (3) mniej więcej po środku swej długości posiada trzy podcięte zazębienia (9), będące podstawą trójramiennika z ostrzem zakończeniem (7) opartego na ściętym szczycie (11) dolnego trójramiennika.

3. Lanca pożarnicza według zastrz. 1 i 2, znamienna tem, że u podstawy (8) dolnego trójramiennika posiada trzy szpony (10), łukowo wygięte nazewnątrz i na ostro zakończone, umocowane obracalnie na nitach, trzpieniach lub w inny sposób, po jednym na każdym ramieniu trójramiennika.

4. Lanca pożarnicza według zastrz. 1 — 3, znamienna tem, że posiada na drugim końcu drzewca (1) osadzoną na nim tuleję (5) z rączką (4).

J a n S t r a k.

Zastępca: Inż. Janusz Wyganowski,
rzecznik patentowy.

Fig 1

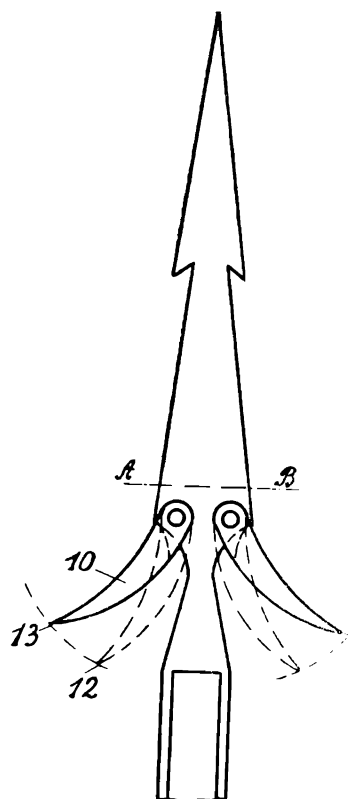
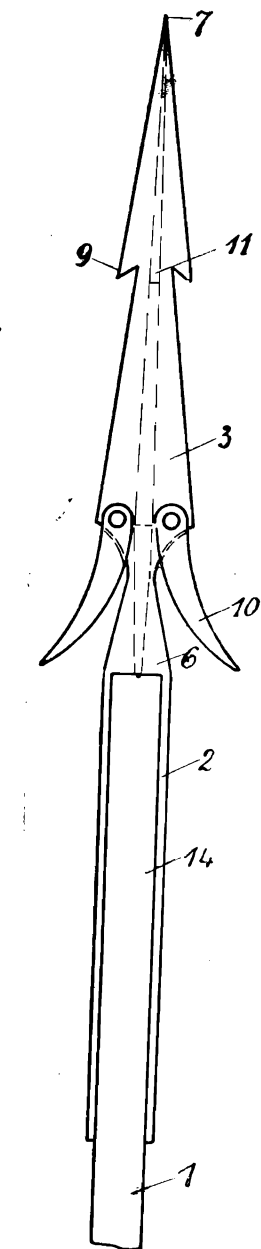


Fig. 3

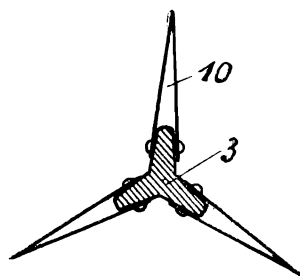


Fig. 2

